

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการควบคุมโรคภัยอันตรายบางชนิด
เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย
พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุม
โรคภักดิ์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โรคภักดิ์ที่ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
โรคภักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นโรคภักดิ์ซึ่งผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย
ผู้ซื้อ และผู้ไว้ในครอบครอง จะต้องปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน
พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งโรคภักดิ์
ตามมาตรา ๓ แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บเป็นหนังสือต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิโรคภักดิ์นั้นไว้ในครอบครอง

ในการแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาใน
ราชอาณาจักรต้องแสดงหลักฐานการได้มาซึ่งโรคภักดิ์นั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับหนังสือ
อนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายในสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่า
ราชการจังหวัดแห่งท้องที่สำหรับจังหวัดอื่น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและการขออนุญาตตามวรรคสาม ให้ยื่น
ณ กรมการค้าภายในสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือ ณ สำนักงานพาณิชย์
จังหวัดแห่งท้องที่สำหรับจังหวัดอื่น

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งและหนังสืออนุญาตตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๕ ให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งโคกภักดิ์ ตามมาตรา ๓ และมีโคกภักดิ์นั้นไว้ในครอบครอง จัดทำรายงาน ประจำเดือนแสดงชนิด ประเภท ปริมาณ สถานที่เก็บ รายชื่อและที่อยู่ ของผู้ซื้อ ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป ทุกเดือน

รายงานประจำเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดี กรมการค้าภายในกำหนด และให้ยื่น ณ กรมการค้าภายในสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือ ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่สำหรับจังหวัดอื่น

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายโคกภักดิ์ตามมาตรา ๓ เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจำหน่ายโคกภักดิ์จากอธิบดีกรมการค้าภายในสำหรับ ผู้จำหน่ายในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่สำหรับ ผู้จำหน่ายในจังหวัดอื่น

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะจำหน่ายโคกภักดิ์ดังกล่าวได้ เฉพาะในท้องที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้า ภายในกำหนด และให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีออกใบ อนุญาตนั้น

ผู้ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาต สิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดี

กรรมการภายใน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ แล้วแต่กรณี จะส่ง
ใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต
ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
ทราบถึงการสูญหายหรือการถูกทำลายดังกล่าว

คำขอรับใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาตและคำขอรับใบแทน
ใบอนุญาตให้ยื่น ณ กรรมการภายใน หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
แห่งท้องที่ แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตไว้
ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่เก็บ

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับอนุญาตขายยาบรรจุเสร็จ
ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่เป็นโรคภัยไข้เจ็บตาม (๑) หรือ (๒) แห่ง
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราช
บัญญัติควบคุมโรคภัยไข้เจ็บ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่มส่งอินโดจีนหรือเจป

มาตรา ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายโรคภัยไข้เจ็บตามมาตรา ๖
จะจำหน่ายโรคภัยไข้เจ็บตามมาตรา ๓ ให้ได้เฉพาะแก่

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตขอโรคภัยไข้เจ็บตามมาตรา ๘

(๒) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสภาเกษตรกรไทย

มาตรา ๘ ผู้ใดประสงค์จะขอโรคภัยไข้เจ็บตามมาตรา ๓ จากผู้
ได้รับอนุญาตจำหน่ายโรคภัยไข้เจ็บตามมาตรา ๖ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขอ
โรคภัยไข้เจ็บจากอธิบดีกรมการค้าภายในสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้
ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่สำหรับจังหวัดอื่น

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๒๘

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด และให้ออกได้เพื่อการดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อนำไปใช้ในการผลิตยา
- (๒) เพื่อนำไปใช้ในการผลิตสินค้า แต่ไม่รวมถึงการประกอบอาหาร
- (๓) เพื่อการศึกษา วิจัย หรือเป็นตัวอย่าง
- (๔) เพื่อนำไปจำหน่ายแก่ผู้ซึ่งต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายโภคภัณฑ์ตามมาตรา ๖

มาตรา ๕ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามมาตรา ๓ ไว้ในครอบครองเพื่อการค้าต้องจัดทำรายงานประจำวัน ซึ่งอย่างน้อยต้องแสดงว่าได้รับโภคภัณฑ์นั้นมาจากบุคคลใด ปริมาณการรับมา ปริมาณการจำหน่าย ปริมาณการใช้ และปริมาณคงเหลือ ให้เสร็จสิ้นภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับโภคภัณฑ์นั้นไว้ในครอบครอง จำหน่าย หรือใช้ไป รายงานประจำวัน ให้เก็บไว้ ณ สถานที่ประกอบการ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งโภคภัณฑ์ตามมาตรา ๓ และผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายยาบรรจุเสร็จตามกฎหมายว่าด้วยยาที่เป็นโภคภัณฑ์ควบคุมตาม (๑) หรือ (๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ส่งอื่นใดผสมหรือเจือปน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำโคกภักดิ์ตามมาตรา ๓ ไปใช้ผสมหรือเจือปนในวัตถุดิบเพื่อประกอบเป็นอาหาร

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๑๐ ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และสภากาชาดไทย

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งโคกภักดิ์ตามมาตรา ๓ และมีโคกภักดิ์นั้นไว้ในครอบครองในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ผู้ใดซึ่งมิใช่เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งมีโคกภักดิ์ตามมาตรา ๓ ไว้ในครอบครองในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๕ ภายในสามวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประกอบกิจการจำหน่ายโคกภักดิ์ตามมาตรา ๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจำหน่ายโคกภักดิ์ตามมาตรา ๖ แล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมการค้าภายใน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ แล้วแต่กรณีจะสั่งไม่อนุญาตให้จำหน่ายโคกภักดิ์นั้น

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก โศกภณต์ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโศกภณต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นสิ่งที่มีพิษ ต่อร่างกาย อันอาจเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้และเป็นสิ่งที่ห้ามใช้ในการประกอบ อาหาร แต่ในปัจจุบันยังมีผู้นำไปใช้ประกอบอาหารอย่างแพร่หลาย อันเป็น อันตรายต่อสวัสดิภาพของประชาชน ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการนำสิ่งดังกล่าว ไปใช้ผสมหรือเจือปนในวัตถุดิบเพื่อใช้เป็นอาหารและจำหน่ายให้แก่ประชาชน สมควรกำหนดวิธีการควบคุมการมิไว้ในกรอบรอง การขอ การจำหน่าย และ การใช้ ซึ่งโศกภณต์ควบคุมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้